

Hij zei, dat hij nog even naar de stal moest, om te kijken hoe het met de zwart-bonte koe Aagje ging. Die had die dag niet genoeg gegeten en hij meende, dat ze ziek zou worden.

Kee wist wel, dat er aan Aagje niets mankeerde. Meeuwis moest eenvoudig naar buiten om Symen en Hannes te helpen.

Het was nog niet zo simpel als het leek, om op het grote dak te klauteren voor Hannes met de zak met cadeautjes en de Sint met zijn lange tabbaard aan. Daarbij konden ze heus wel een beetje hulp gebruiken.

Nu die hulp werd graag verleend.

Er werd een lange ladder tegen het dak gezet. De boer klom er tegenop met een kortere ladder in zijn hand. Die tweede ladder werd in de goot gezet en tegen de pannen gelegd, zodat ze precies met het eind bij de schoorsteen terecht kwamen.

Eerst hielp Meeuwis Hannes naar boven. De jongen kon onmogelijk die zware zak alleen naar boven sjouwen. Maar de boer hielp hem, door van onderen tegen de zak te duwen en die te steunen. Toen Piet op de plaats van zijn bestemming was aangekomen, volgde de Sint. De laatste zorgde er voor, dat hij bij het beklimmen van de tweede ladder telkens met één voet over de dakpannen schuurde.

Dat was natuurlijk om de aandacht der kinderen te trekken.

„Stil eens,” zei Marietje, die juist in de put zat op het ganzenbord en dus wachten moest, „ik hoor wat!”

„Och meid, da's de wind,” meende Kees.

„Nou hoor ik het wéér, heel duidelijk, 't is op ons dak!”

Toen zei moeder, alsof haar een licht opging. „Maar Marietje het is immers Sinterklaasavond?”

„Nou hoor ik ook wat!” riep Jaapje opeens, „heus Kees, Marietje heeft het niet verzonnen, ik hoor nu ook duidelijk, dat er wat op het dak is: homp, homp, homp, zo gaat het, luister maar!”

Ja, nu moest Kees toestemmen, dat het op het dak niet helemaal pluis was.

Juist kwam de boer binnen.

De kinderen bestormden hem met vragen over het lawaai op het dak.

Maar om de aandacht even af te leiden vroeg moeder Kee: „Wel Meeuwis, hoe is het met Aagje?”

„O dat valt mee, vrouw,” verklaarde de boer, „ze is er weer door heen. Ik heb haar een koek gegeven en die at ze lekker op. Blij toe, want ze is één van mijn beste melkkoeien en ik zou...”

„Vader, vader!” werd er van alle kanten geroepen, „hoor nu toch eens, er is wat op ons dak! Hoort u het ook?”

De boer luisterde met aandacht.

„Ja, jullie hebben gelijk, er is iets op het dak.”

„Ik heb al tegen hen gezegd, dat het de Sint wel eens kon zijn,” kwam moeder er tussen.

„Dat moet ik zien!” riep Kees ineens, „ik ga even buiten kijken!”

Maar daarvoor kreeg hij geen kans.

„Jij blijft hier Kees!” zei de boer streng, „als het werkelijk de Sint is, zou je zijn paard aan 't schrikken maken, dan kan de goede man wel van het dak tuimelen. En als het de Sint niet is, dan ga jij voor niets naar buiten.”

„Maar er is toch wat!” hield Kees vol. „Hoor nu maar, daar is het weer!”

Maar nog vóór de boer kon antwoorden, kwam er een stem uit de schoorsteen: „Zijn hier ook zoete kinderen?”

„O!” gilte kleine Jaantje, „daar is een boze vent!” Maar de anderen lachten haar uit.

„Malle meid!” riepen ze, „dat is natuurlijk de Sint!”

Maar ondertussen waren ze zo van streek door dit vreemde gebeuren, dat ze er geen van allen aan dachten antwoord te geven.

Toen klonk de vraag voor de tweede maal en nu luider dan de eerste keer: „Zijn daar ook zoete kinderen?”

De dappersten renden naar de schouw en naar boven kijkend in die lange donkere koker, gilden ze: „Ja Sinterklaas!”

Als antwoord daalde een regen van pepernoten op hun hoofden neer en in het volgende ogenblik lagen ze allen in het hooi te grabbelen naar de begeerde lekkernij.

Opnieuw rolden er een paar handen vol pepernoten naar beneden. Maar nauwelijks waren die weggegrabbeld of weer klonk de stem: „Zijn jullie allemaal heel erg zoet?”

„Ja Sinterklaas!” klonk het eendrachtig.

„Ga dan op zij!” vervolgde de Sint, „dan zal ik jullie pakjes naar beneden gooien. Past op, anders komen ze op jullie hoofden terecht!” Begin maar Piet!”

„Piet is er ook!” zei Kees, „horen jullie wel?”

Moeder Kee kreeg de tranen in de ogen van de pret. Wat was dat een enig idee geweest, zo ècht was het Sinterklaasfeest nog nooit geweest...

(Slot volgt)

Sinterklaas- avond

*'t Klokje slaat al, kleine zus,
Nu maar vlug naar bed!
Eerst je speelgoed opgeruimd,
Dan je schoen gezet!
Droom nu van Sint Nikolaas
En van Piet, zijn knecht,
Want die hebben morgen vast,
Veel er ingelegd.*

P. DE ZEEUW J.Gzn.